

Ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μέ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς ζ' Νηστειῶν
Τετάρτη

38. «ὦ ἀχαριστία ἀνήκουστος!...»

«**Ἐπειτα**, στοχάσου ἀκόμη καὶ τὴν **μεγάλην** εὐεργεσίαν, ὅπου σοῦ ἔκαμεν ὁ Κύριος· **διότι** προβλέπωντας τὴν **μωρίαν** ὅπου ἔχεις εἰς τὸ νὰ σκορπίζῃς τὸν **θησαυρόν** σου καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς **Χάριτος** νὰ **κρημνίζεσαι** πάλιν εἰς τὸ **βάραθρον** τῆς **ἀμαρτίας**, σοῦ ἄφησε τρόπον νὰ **ἀνταποδίδῃς** καὶ νὰ **πληρώνης** αὐτὴν τὴν **ζημίαν** **μέ τὴν Μετάνοιαν**, καὶ **μέ τὰ Ἄχραντα Μυστήρια**, διὰ νὰ σὲ φέρῃ πάλιν εἰς τὴν **πρώτη σου Χάριν**· **διὰ** τοῦτο ὁ Ἅγιος **Ἰσαάκ**, **Χάριν μετὰ Χάριν** **ὠνόμασε τὴν Μετάνοιαν**.

ὦ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀκατανόητος!
Καὶ πὺ εἶναι δυνατόν, ἀδελφέ, νὰ εὐρῆς **ἀνάμεσα** εἰς τοὺς

ἄνθρωπος οὔτε κἄν ἓνα ἴσκιον μιᾶς παρομοίας Ἀγάπης; **Μ**ὲ ὅλον τοῦτο ἐσὺ εἶσαι τόσον ἀγνώμων καὶ ἀναίσθητος τῆς τοιαύτης Ἀγάπης, ὅπου ἀνίσως μὲν καὶ οἱ ἄνθρωποι σοῦ δείξουν παραμικρὸν σημεῖον ἀγάπης, εὐθὺς εὐχαριστεῖς καὶ ὁμολογεῖς πῶς εἶσαι χρεώστης εἰς αὐτούς· Ἀνίσως δὲ καὶ λησμονήσης τὸν Θεόν, ὅπου τόσον σὲ ἠγάπησε καὶ σοῦ ἔκαμε τόσας ἀπείρους Χάριτας καὶ Εὐεργεσίας· ἀνίσως καὶ δὲν θελήσης νὰ Τὸν δουλεύης ἀληθινά· καὶ τὸ περισσότερο, ἀνίσως καὶ γυρίσης πάλιν νὰ Τὸν βλάψης μὲ τὰς ἁμαρτίας σου, τοῦτο δὲν τὸ ἔχεις διὰ τίποτε. **ᾠ ἀχαριστία ἀνήκουστος!**».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 146α, β)

